

ZEMŘEL OBĚTAVÝ PASTÝŘ

**P. Alois Vyoral SDB, zemřel dne 27. ledna kolem 7.45 večer v
Sound Shore Hospital v New Rochelle**

P. Alois se narodil v Napajedlích, 21. dubna 1920. V roce 1941 vstoupil v Ořechově k saleziánům a učil na několika saleziánských školách. V letech 1946-50 studoval teologii v Turíně, kde byl také 2. července 1950 vysvěcen na kněze.

V té době také uchvátili v Československu moc komunisté a všechny církevní školy byly zavřeny. Dalších 48 let působil P. Vyoral v apoštolátu v Mexiku a ve Spojených Státech. V Mexiku pracoval v saleziánských školách v Guadalajara, Tlaquepaque, Puebla a v Mexico City. Do saleziánského provinčního domu v New Rochelle přišel P. Alois v roce 1966. Od roku 1971 až do doby, kdy mu to zdraví přestalo dovolovat, P. Alois obětavě působil v krajském apoštolátu v kostele Panny Marie Karmelské v Astorii. P. Vyoral také založil a po dlouhá léta vydával tento časopis Zvon. Planul hlubokou láskou ke své vlasti po celý svůj život. V České Republice žije jeho sestra a v Texasu jeho příbuzní.

Tělo zemřelého P. Aloise bude vystaveno v George T. Davis Funeral Home, LeCount Place, New Rochelle v Sobotu 31. ledna od 7.00 do 9.00 večer, dále pak v neděli 1. února od 2.00 do 4.00 odpoledne a od 7.00 do 9.00 večer.

Pohřební mše bude slavena v pondělí 2. února v 7.30 večer v kapli Salesian High School v New Rochelle, 148 Main St. Tělo P. Aloise bude uloženo do hrobu na saleziánském hřbitově v Goshen, NY v úterý 3. února v 10.00 hodin ráno.

V neděli 1. března budeme v Astorii slavít mši svatou za otce Aloise v 10.30 ráno.

Pán Bůh mu odplať vše, co vykonal pro všechny, kterým sloužil. a hlavně pro krajskou rodinu v New Yorku, jejímž obětavým pastýřem byl.

ODPOČINUTÍ VĚČNÉ DEJ MU, PANE A SVĚTLO VĚČNÉ AŤ MU SVÍTÍ!

JDEME OSVOBOZENI A VYBAVENI PRO DÍLO SPÁSY

Rok přípravy na Velké jubileum roku 2000, věnovaný Duchu svatému, nás vybízí k promýšlení tohoto tajemství víry z různých stran a v různých souvislostech. To nám může být velmi prospěšné, pokud ovšem s trpělivostí budeme skládat jeden pohled vedle druhého tak, aby se nám vytvořil celek víry. Věnujme se teď úvahám o tom, jak souvisí Duch svatý s Ježíšovým posláním.

Chceme-li rozumět Ježíšovu působení opravdu dobře, potom se neobejdeme bez úvah o pomazání Duchem při jeho křtu v Jordánu. Toto pomazání nám nedovolí vidět Ježíše jen jako mimořádně dobrého nebo mimořádně slitovného či mimořádně ušlechtilého člověka, jak si jej mnoho lidí ve světě vlastně představuje. Ale také nás upozorňuje na to, že Ježíš není Bůh, který by se z jakýchsi pedagogických důvodů vydával za člověka. Je plně Bůh a plně člověk, jak to bylo už dávno jasně řečeno a jak to církev dodnes vyznává. Ježíšovo pomazání Duchem pak znamená, že Ježíš, pravý Bůh a pravý člověk, působí ve svém pozemském životě v moci Ducha - tedy v moci Boží. Nejde tedy jen o lidskou ušlechtilost, dovednost nebo odkrytí jakýchsi skrytých schopností v člověku. A také nejde o Boží působení, které by se zcela vymykalo obyčejným okolnostem lidského života. Evangelia ukazují, že Ježíš působí v moci Boží uprostřed lidstva. Doslova čteme, jak Ježíš stojí při svém pomazání Duchem uprostřed hříšníků. A toto spojení moci Boží, moci Ducha, kterou Ježíš působí, s hříšníky, kteří ho obklopovali, nebude už nikdy rozpojeno.

Čtème pozorně evangelia příštích šesti nedělí abychom jasně viděli a chápali, jak Ježíš v moci Ducha uskutečňuje své poslání - dílo spásy. Na svatební hostině v Káně svým činem ukazuje, že nastal nový čas - čas Božího obdarování, které je schopno naplnovat všechny, kdo po něm touží (Jan 2,1-12). Ještě důrazněji je Ježíšovo poslání ukázáno v kázání v nazaretské synagoze (Lk 4,14-21). Na rozdíl od všech možných karatelů lidstva a proroků zkázy zde Ježíš mluví o plném a hlubokém osvobození od moci zla, které v něm začalo. Právem zde vidíme moc Ducha svatého, který tvoří nové věci uprostřed lidstva, totiž osvobození ve světě, kde hřích znovu a znovu přináší člověku otrocký chomout. Ani zloba těch, kdo Ježíši nerozumějí a nevěří a chtějí ho zničit, není silnější než moc Boží, ve které Ježíš působí (Lk 4,21-30). To se projeví vrcholně při jeho vzkříšení. Když pak o něm rozvažuje svatý Pavel, řekne bez obalu: "Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který z mrtvých vzkřísil Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelná těla svým Duchem, který ve vás sídlí" (Řím 8,11).

Odpuštění tvoří Boží děti

Ježíš nepřišel na svět kvůli sobě samému, ani nepřišel proto, aby nám ukázal, jak jsme hříšní - a potom odešel. V Janově evangeliu čteme: "Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen" (Jan 3,17). Ježíš, který přijal pomazání Ducha, který v moci tohoto Ducha působí, přijal tyto nesmírné věci pro nás. A to dvojím způsobem: aby nás osvobodil a aby nás pro dílo osvobození vybavil. Kdykoliv se setkáváme ve svých životech s Ježíšovým odpuštěním, a to jak ve svátostech, tak mimo ně, setkáváme se s mocí Boží, s mocí Ducha, kterou Ježíš na nás uplatňuje. Proto církev nikdy nechápala odpuštění jako pouhé prominutí dluhu nebo jako očištění od poskvrny. Odpuštění je velký tvůrčí čin Boží, který v konečných důsledcích dělá z křesťana Boží dítě, dědice nebe. Spásá, počínající křtem a projevující se v člověku

každým odpuštěním a každým obdarováním milostí Boží, staví člověka vlastně výše, než kde byl při stvoření. Je to tvůrčí dílo Boží, dílo Ducha.

Můžeme za to být vůbec dost vděční? A je to skutečně zdrojem naší nepřestávající radosti? Mohlo i mělo by to tak být. Ale obdarování Duchem, které se vylévá na ty, kdo patří Ježíši, není jen dar, který spočine a zůstane na člověku samotném. Ježíš chce působit dál v lidstvu, dál chce konat a koná své dílo osvobození z moci zla. A k tomu potřebuje další a další zástupy učedníků. Tedy těch, kdo v něho uvěřili, kdo se u něho učili a učí a kdo chodí v životě s ním. To ovšem nejsou jen biskupové, kněží, jáhni, tedy oficiálně ustanovení služebníci církve. To jsou všichni, kdo prošli vodou křtu a přijali pomazání Duchem, které je stvrzeno v biřmování. Pro všechny křesťany všech generací přijímá Ježíš při křtu v Jordánu pomazání Duchem a všem ho chce dávat. A větší bohatství pro ně k dispozici nemá. Proto je tak důležité, aby každý, kdo přijal zvěst evangelia, si byl vědom tohoto neuvěřitelně velikého obdarování. A nejen to. Ke křesťanskému životu má neodlučitelně patřit vytrvalá snaha učit se všechno obdarování Duchem rozpoznávat, porozumět mu a sloužit jím. Tuto "gramatiku křesťanského života" se ovšem člověk učí pořádně znát až když dospívá - až když se vědomě rozhodne být Ježíšovým učedníkem. V tomto roce, věnovaném Duchu svatému, se může podařit každému, kdo tomu věnuje pozornost, přiučit se trochu víc v Boží škole, poznat další z množství dobrých Božích darů a hlavně zakusit moc Ducha, kterou byl Ježíš pomazán a která se proto může projevit i v našich slabých a nedokonalých životech k prospěchu našemu i našich bližních.

P. ALEŠ OPATRŇÝ, ředitel Pastoračního střediska v Praze, (KT2/98)

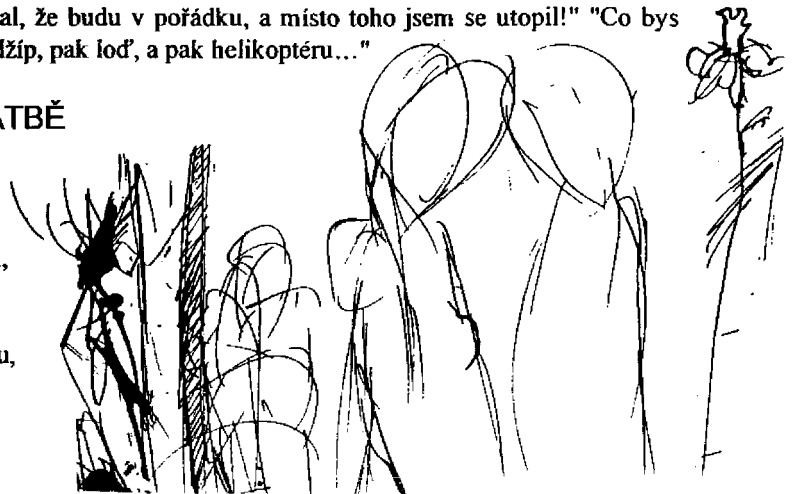
"ZBOŽNÝ" MUŽ

Přišly záplavy a voda stoupala. Džíp záchranné služby zastavilo u domu zbožného muže. Voda stoupala. "Odvezeme tě do bezpečí", volali na něj. "Ne, děkuji", odpověděl zbožný muž. "Pán se o mne postará." Voda stoupala do prvního patra a okolo projížděla záchranná loď červeného kříže. "Naskoč si," volali, "a my tě odvezeme do bezpečí". "Nemějte o mne strach," volal zbožný muž z okna ložnice. "Věřím v Pána." Voda stoupala dále a zbožný muž už byl na střeše, když nad sebou uviděl vojenský vrtulník. "Hodím ti provazový žebřík, abys mohl vylézt sem," volal pilot. "Vše je v pořádku," volal zbožný muž. "Jsem v Božích rukou." Voda ovšem stoupala výš a zbožný muž se utopil. Do nebe přišel promočený a rozzlobený a hned se dožadoval rozhovoru s Bohem. "Takhle se staráš o svoje lidi?!" "Všem jsem říkal, že budu v pořádku, a místo toho jsem se utopil!" "Co bys chtěl?" zeptal se Bůh. "Poslal jsem ti džíp, pak loď, a pak helikoptéru..."

ENCOMIUM KE ZLATÉ SVATBĚ

Zdeněk Rutar (1927-):
18.X. 1947-18.X. 1997

Hle, kraj nad Olšavou, občas prudkou,
S vůní z vín a samohonek ze sliv!
Václav z Havřic a Ludmila z Brodu,
Když podzimem po listech psal rudkou,
Před oltář své sliby slavně vznesli.

ZVONĚ

Jim k cti skládám k půlstoletí ódu.

Svatba mjí. Věk se chýlí k Zvratu.
Hospodáři, lidovci i Orli,
Kristu věrní římští katolíci,
Zotročeni byli pod jhem Státu.
Jenom ti, co rudým heslům horlí,
Mohli rozhodovat na vesnici.

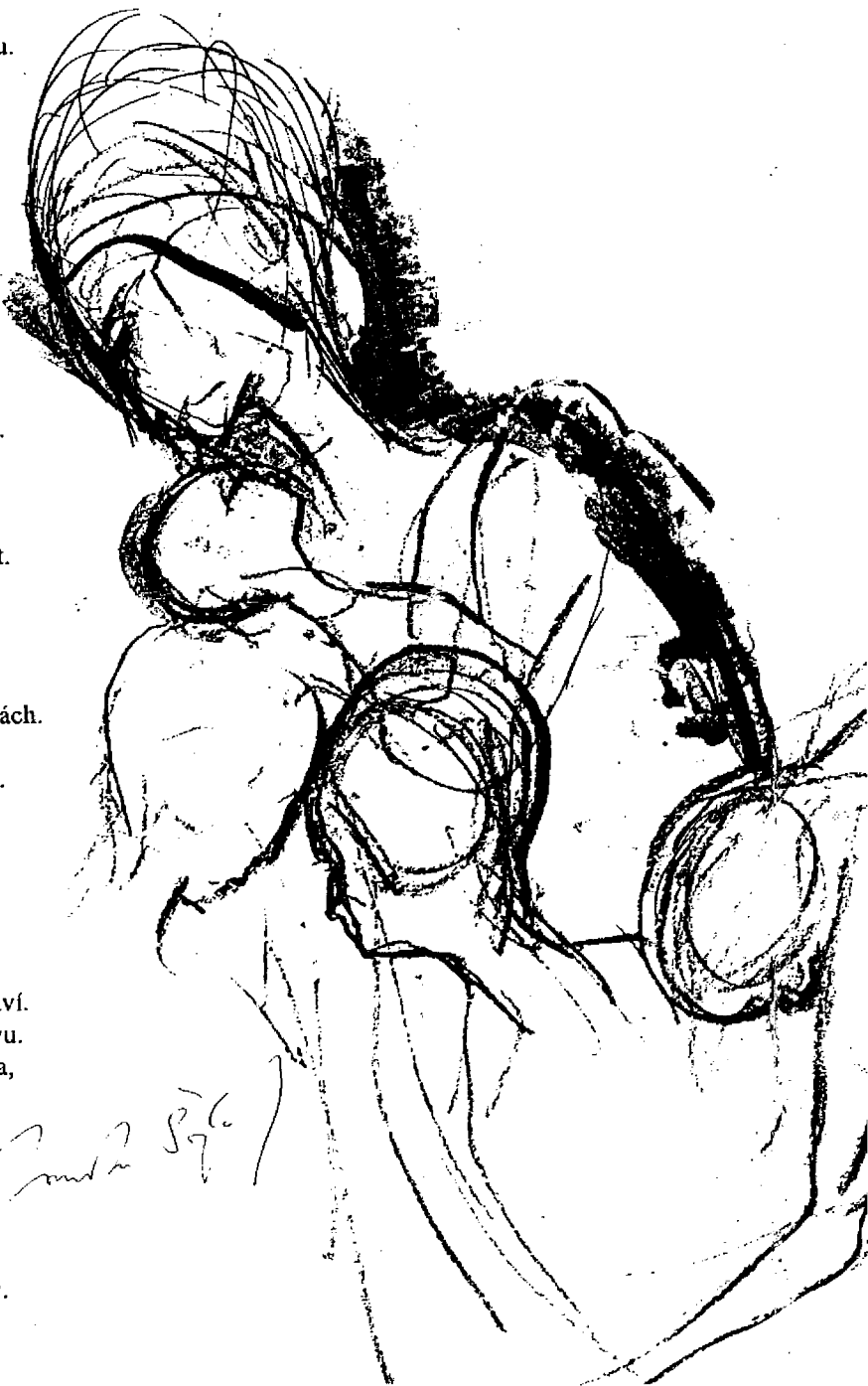
Co je exil? Oběť, dřina, břímě!
Přišlo varování. Veznou si tě!
Václav musí od rodiny z vlasti!
Celou dobu nevzhled po ženině.
Žena doma, dcery, malé dítě
Sedmnáct let v Brodě snáší strasti.

Když je krušno, odkud sálá Síla!
Z Těla Páně - z Manny naši Ěry!
Zkouška přešla. Budou emigrovat.
Zlá moc jako by se umínila.
Na Václava, ženu a tři dcery
Čeká nový úkol, práce nová.

Pět dní úřad - víkend farma v horách.
Na své hroudě. Renovace domu.
Válka s bobry. Ve stodole. V lese.
Tu se sází, seče, sklízí, orá.
Tři andělé chrání proti hromu.
S terciářkou život líp se snese.

Graduace. Marta učí zpěvu,
Dennis angličtině. Cos je nuká.
Rozhodnou se. Pěknou svatbu slaví.
Dennis dostal za choť dobrou děvku.
Václav se dnes může těšit z vnuka,
Jenž už pod dozorem cosi spraví.

Lida s Marií jsou lékařkami.
V Římě dokončily doktoráty.
V Americe praxi prodělaly.
Léčí, radí -- nedělají "dámny". ✓
Vždycky ovšem nosí vkusné šaty.

Těch čtyř žen se nikdo nedochválí.

Tak jsme se tu sešli k radování!!
A jak při veselce v Provodově
Slyšet jásot -- vidět v očích vláhu!
Kéž nás Máti Boží nadál chrání,
Dodá Milost, štípí v Syna Slově,
Ať se jednou sejdem v Nebes blahu!

OTČENÁŠ - ROZHOVOR S BOHEM

"Otče náš, jenž jsi na nebesích"

"Ano, co je?"

"Nepřerušuj mě, modlím se."

"Ale vždyť jsi mne právě oslovila."

Já, že jsem s tebou mluvila? Ne, vlastně ne. To se prostě tak modlíme. Otče náš, jenž jsi na nebesích."

"A teď zase, úplně jasně se mnou mluvíš. Co pro tebe mohu udělat?"

"Posvěť se jméno tvé."

"Myslíš to vážně?"

"Co mám myslet vážně?"

"Jestli skutečně chceš posvětit moje jméno. Co to pro tebe znamená?"

"To znamená... To znamená.... U všech všudy, vlastně ani nevím, co to znamená. Jak to mám vědět?"

"To jednoduše znamená, že mě chceš ctít, že jsem pro tebe jedinečně důležitý, že moje jméno je ti drahé."

"Aha, tak je to tedy. Ano, už tomu rozumím."

"Přijď království tvé, buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi."

"To je pěkné, ale děláš pro to taky něco?"

"Aby se stala tvoje vůle? Přirozeně! Každou neděli chodím do kostela. Přispívám na misie a na Charitu."

"Myslím tím něco jiného. Chtěl bych, aby byl tvůj život v pořádku. Aby ses zbavila návyků, kterými jdeš jiným na nervy, abych měl vliv na tvůj život..."

"Proč mi to vlastně vyčítáš?! Co si myslíš o těch skalních katolicích, kteří sedí v kostele každou neděli v poslední řadě, na ty se podívej!"

"Promiň!, Myslel jsem, že se upřímně modlíš o to, aby přišlo moje království a stala se má vůle. Víš, a to začíná právě u toho, kdo se o to modlí."

Ano, to se mi vyjasnilo, ale mohla bych se domodlit?"

"Chléb náš vezdejší dej nám dnes..."

"Promiň, že tě zase přerušuji, Až budeš mít chvíli klidu, přemýšlej o tom, o co mě vlastně prosíš. Myslím, že je ti jasné, že nejde o ten chleba, který kupuješ každé ráno u pekaře."

"A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům..."

"A co Petra?"

ZVON

"Petra, moje sousedka, hm... už s tím zase začínáš. Víš přece, že se mnou věsí v prádelně prádlo. Pak ještě o mně špatně mluví v obchodě. A pak večer, když přijde manžel z práce, samozřejmě se musí ometat na schodech, aby se na něj mohla usmívat a dělat pěkné oči."

"Ano, vím, vím! Ale co jsi se vlastně modlila?"

"Ano, ale já jsem to tak vlastně nemyslela."

"Aspoň pravdivost ti nechybí. Nevadí ti nosit v sobě tolik zahořklosti a odporu?"

"Ano už jsem z toho nemocná."

"Vidíš, a zde tě právě chci uzdravit. Odpusť Petře a já odpustím tobě. Může se stát, že Petra zareaguje směšně. Možná ti přestane hlídat děti. Ale ty sama budeš mít pokoj v srdci."

"Hm, nevím, jestli se k tomu překonám."

"Neměj strach, pomůžu ti."

"A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého."

"S radostí, přesně to chci udělat. Vystříhej se všech lidí a situací, které tě vedou do pokušení."

"Jak to myslíš?"

"Znáš přece svoje slabosti, svou nespolehlivost, pohodlnost, svoje zacházení s penězi, sexem, agresemi a řečmi o druhých. Nedávej těmto pokušením šanci."

"Myslím, že to byl ten nejtěžší Otčenáš, který jsem se kdy modlila. Poprvé ale to má také něco do činění s mým denním životem."

"Dobře, a teď jdeme dál, v klidu se domodli."

"Nebot' tvé je království i moc i sláva navěky. Amen."

"Víš, co je krásné? Když mne lidé jako ty začnou brát vážně, když se začnou upřímně modlit, naslouchat mi a potom konat moji vůli, pak najednou pocítí, že je jejich život šťastnější a spokojenější."

Úmysly mší sv. sloužených do uzávěrky Zvonu

26-XII	za Františku Podešt (matka Anna Žembera)	Marie Topenčíková
27-XII	za Františka Kubelku	Růžena Bunžová
30-XII	za živé i zemřelé z české síně Karlín v Clevelandu OH	Josef Kocáb
31-XII	za všechny zemřelé	Marie Topenčíková
2-I	za Františka Kubelku a ostatní, kteří již byli odvoláni z krajanské rodiny	Martin a Libuše Královi
3-I	za Františka Kubelku	Zdeněk Rutar
5-I	za zemřelou Annu Paulusovu	rodina Jelínkova
6-I	za zemřelého Františka Kubelku	Anežka Šantorová
8-I	za zemřelé členy rodiny Weirichové a Brotánkové	manželé Brotánkovi
9-I	za zemřelé Františka Kubelku a Jaroslava Pecháčka	pan Bláha
12-I	za zemřelého Jaroslava Pecháčka	Růžena Bunžová
15-I	za rodinu Kalvodovu a Kodrlovu	Josef Kalvoda
16-I	za manžela Jaroslava Pecháčka	Jana Pecháčková
1/18	za rodiče Bednářovy a jejich syna Jana	rodina Bláhova
1/23	za zemřelé členy rodiny Vítek, Babka a Zavřel	Věra Vítek
1/25	za zemřelé rodiče Marii a Jana Kašparovy	Pan Kašpar a Minister

Zapomenuté uveřejnění listopadové mše sv:

11/5	Za zemřelého Františka Kubelku	Anna Vasek
------	--------------------------------	------------

Nedělní mše sv. na příští období:

2/15	Za zemřelého manžela Oldřicha Benáčka	Anna Benáčková
2/22	Za krajanskou rodinu	
3/1	Za zemřelého P. Aloise Vyoralu	Krajanská rodina
3/8	Za rodiče Bláhovy a zemřelé příbuzné z obou stran	Rodina Bláhova
3/15	Za zemřelého Josefa Mareše	A. Benáčková, J. Marešová

Zemřeli: František Okénka, 8.1. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Dopřej nám šťastné shledání s našimi zesnulými, prosíme tě, vyslyš nás."

Blahopřejeme: 4. ledna Denny SZF Rutar ml, 4. ledna Ludmila Sedláčková, 12. února Olga Ludvíková OH, 27. ledna Naděžda Horáková

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu: Rudolf a Božena Schmidt MD, Bohdan a Jiřina Kowalyk NY, Cigánkovi FL, Václav Seibert FL, Milan a Eva Fryščákovi NY, Hedvika Krátká FL.

Upozornění:

8. února budu sloužit mši sv. v národní kapli ve Washingtonu DC v 12.00 hodin. Je to příprava na červnovou pouť k 15 výročí národní kaple.

Z tohoto důvodu bude krajanská mše sv. v Astorii NY posunuta o hodinu a bude sloužena P. Marianem v 11.30 hodin.

**Krajanská skupina od Panny Marie Karmelské v Astorii
pořádá dne 22. února po mši sv. v hale naproti kostelu**

KRAJANSKÝ MASOPUST

obědy se vydávají ve 12 hodin

(vepřový řízek a bramborový salát)

ve 3 hod odpoledne párky a klobásy, káva, čaj, bufet

Od 1.00 odpoledne do 6.00 večer hraje k tanci hudba

Bohatá loterie

Jednotné vstupné \$ 2

PŘIJĎTE SE POBAVIT PO NAŠEM A PŘIVEĎTE SVÉ PŘÁTELE A ZNÁMÉ !

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10:30 ráno, (kromě 8.února, viz vysvětlení) v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv. Po bohoslužbách následuje společná snídaně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 10 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Jindřich Kotvrda, PO Box 387, Roslyn NY 11 576.

Tel: (516) 621 2222 Fax: (516) 621 7892 Email: jindra@webspan.net

ZVON

ST. MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO. 54